

Invierea Mântuitorului

Bucuria satelor de milioane de creștini, veselie oșilor creștini, cutremurul porților iadului slobozenia dreptilor Vechiului Testament și deschiderea ușilor raiului tuturor celor ce cred în Dumnezeu Celui înviat din morți și păzesc poruncile Lui.

O șleahă de derbedei și un mănunchiu de fațetă au luat în derădere învățăturile Sale și și-au răzbunat amăninc pe tainicul idolatrizat al tămădușilor și al învieților din morți. Toluși o fărâma din strălucirea Sa divină nu s-a eclipsat de răutatea și invidia neputincioșilor.

Zdrobind zăvoarele ferecate ale tatarului, nimicind puterea morții, înălțându-l lespede morții și orbând străjerii întunecați la minte, apare în toată splendoarea Sa dumnezeiască, ca să arate tuturor întârziatilor la cuget și să grăiască tuturor veacurilor, zădărnicierea oricărui măsuri naive și copilărești împotriva Sa.

Banii evreilor și versiunile mincinoase, scornite și svenite de ei în publicul palestinian, cu furarea trupului Domnului de către ucenicii Sai, n-au prins, ci au stărnit hohote de râs, de naivitatea colportorilor unor asemenea glori. Hristos a înviat cu adevărat, adevăr dovedit chiar prin încercarea dușmanilor de a zugrăvi o realitate și a mistifica un fapt, verificat prin mai multe mărturii.

Evenimentele istorice ale lumii își pierd cu timpul și din însemnătatea lor și din fastul comemorării lor. Delirul entuziasmului oștenilor lui Mihai Viteazul, la intrarea în Alba Iulia, ca și al tuturor românilor din Muntenia, sărbătorirea biruințelor lui Ștefan cel Mare, unirea principatelor sub Al I. Cuza, încoronarea primului rege al României, luarea Griviței, căderea Plevnei, unele au rămas numai simple amintiri istorice, iar altele abia se mai sărbătoresc, din an în an tot mai puțin și cu un caracter tot mai glori.

Invierea Domnului Hristos, de o mie aproape și nouă sute de ani de când se prăznuiește, nu și-a pierdut nimic din strălucirea ei. Bisericești și cum ca și întotdeauna, răsună de farmecul cântărilor duioase, mile-nare iar credincioșii, cu aceeași bucurie înaltă duhovnicescă, participă cu tot sufletul la sărbătoarea bisericească, ca și în primele veacuri de libertate ale creștinătății lui Constantin cel Mare.

Văzduhul răsună în întunecul nopții de glasurile afirmative ale învierii Domnului, iar ecoul lor le freacă pădurile, le murmură izvoarele, le ăurește adâncurile, le trâmbiează depărtările.

Grele sunt timpurile de față, dar tot creștinul din ce nu are își închipuie o pască, fie și din făina de grâu amestecată cu cea de păpușoi, și cu cartofi. Își vâpșește niște ouă, numai ca să simțească fiorul divin al veseliei tuturor neamurilor creștine.

Fie ca asemenea sărbători să trezească adormite conștiințe și să le călăuziască pe calea deslășii de Mântuitorul, calea dreptății, a adevărului și a vieții adevărate creștinești.

Preot Gh. Vergescu

Săptămâna patimilor... politice

Așadar guvernul Mironescu a căzut; e al treilea guvern al partidului național-tărănesc, de când acesta e la putere. Semnificația faptului nu e atât de simplă, pe cât se pare. Se ascunde, sub aspectul lui de fapt divers — care nu interesează istoria, cum spune profesorul Nae Ionescu directorul Cuvântului — o întreagă tragedie. Tragedia condamnatului, de propria conștiință, care și duce singur crucea, urcând, gresit și hădănit, dealul suferințelor Golei.

Intr'adevăr, cu acest partid, care va sfârși cu retragerea definitivă din parlament, se spulberă un mit: mitul popularității partidului și al eficacității votului universal. Căci pe acestea s-a sprijinit partidul național-tărănesc. De popularitatea și pe votul maselor. A fost mai mult decât un idol, acest partid. Un idol, însă, care nu a corespuns așteptărilor, din primul moment al contactului cu puterea. Pentru că de atunci a început să se contrazică ideologia unui deceniu de opoziție și de luptă cinstită pe lărmă politică.

Căderea guvernului Mironescu,

a deschis, viu, criza politică, la începutul săptămânei patimilor. Desigur, țara, va bea paharul amarăciunilor până la fund, va îndura toate indoielile și toate chinurile unei refaceri și va ieși, totuși, biruitoare până la sfârșit. Căci e sufletul acesta, al Nației, mult mai viu și mai frecător de viață, decât îl cred politicienii zilelor noastre. E înrânsul toată vigoarea, tenacitatea și tot miracolul biruinței de viață.

Interesant e, însă, aspectul involburat al politicii noastre. Au și început sfârșit să circule și să încurce ițele Pronosticurile sunt din ce în ce mai fanteziste și mereu alte la fiecare oră. Lupta împotriva semenului politic, de altă culoare, pentru cucerirea ciolanului, este din ce în ce mai desgustătoare. Răsar din umbra hidoasă a afacerilor și a pefelor de afaceri, cele mai oribile figuri. Toți samisarii, toate lichelele și toți transfugii, umblă cu nasul în vânt, tălenează și speculează situația și nesiguranța zilei. Dacă cineva ar privi, cu niște ochi supra-sensibili, aspectul agitat al haimanalelor politice, ar vedea dinainte nu o luptă de re-

generare, o luptă, pe întrecere, de construcție morală și materială. Ci un războiu eribil, o exploatare permanentă a hunei credințe și a desinteresării lașă a cetățeanului, un viespar inebunit, un furnicar flămând, un iad de viermi clocoșind pe un trup ce abia mai dă semne de viață.

Și în acest iad este chemat d-l Titulescu să facă ordine.

Va reuși? Va putea împacă individualitățile egoiste ale partidelor spre un guvern de concentrare? Va putea introduce buna înțelegere, solidaritatea, în locul meschinilor interese de clică? Va putea, mai ales, netezi asperitățile acelea de orgoliu, de a înjugă la craul comun pe preafiericiții mântuitori de până acum ai țării? Va putea evoca destul de convingător starea tristă a țării, spre a-i hotări la o împăcare, la o reinviere a unei vieți noi, închinată binelui public și salvării Nației?

Și dacă va putea face toate acestea, d-l Titulescu, va reuși într'adevăr?

Iată de ce, săptămâna asta este o săptămână a patimilor politice.

CONSTANTIN TURCU

Pentru studenți

D. L. Stăhiescu

Revin din nou, în această gazetă, în același loc, unde, acum cîteva luni în urmă, am mai scris un articol, în aceeași chestiune — chestiunea studentescă. Ocazia mi-o oferă cele 2 serbări pe care le dau studenții nemțeni de sărbătorile Paștilor, pentru mărirea fondului de întreținere la cursuri.

Relevam cu nedumerire în articolul trecut lipsa de solitudine a publicului pietrean față de studenți.

Nu aș putea preciza cauza pentru care la serbările date de studenți, de Crăciun, nu s-a văzut concursul publicului. Ceeace constatăm însă, acum, în ajunul sărbătorilor Paștilor, ne umple de bucurie.

Publicul pietrean nu mai e indiferent față de studenți. (Trebuie să adăugăm, însă, acum, că nici studenții de azi nu mai sunt certați cu publicul).

Iată, de pildă, studenții au anunțat pentru seara zilei a 2-a de Paști, un festival popular la Casa Națională, iar pentru a 3-a zi de Paști, seara, un al doilea festival, mai select, în Saloanele Prefecturii.

Un comitet de doamne și domni, în fruntea căruia se află D-na și D-l Isecescu, prefectul județului, se străduiesc, cu multă râvnă, dînd fără precepe concursul lor, ca să asigure, în mod satisfăcător, reușita acestor manifestări studențești.

Și cu toată criza care bîntuie acum atât de intens, cu furia unui adevărat flagel distrugător, ni se pare că publicul așteaptă cu simpatie serbările studenților. Fiecare par'că simte o datorie să-și dea obolul pentru ușurarea traiului tinerelor vîlăstare, care vor să-și lumineze mintea.

Am văzut familii întrecându-se în donații, unele pentru tombolă, altele pentru bufet, altele oferindu-se, în fine, să plaseze biletele.

Deaceia nu ne îndoiim că aceste 2 producții studențești vor fi foarte reușite și studenții vor realiza, pe lingă nu profit material și unul moral, anume imboldul pentru o cit mai rodnică activitate, pentru multu

continuare în pag. 11-a

SPRE CIVILIZAȚIE

Ne place foarte mult să fim totdeauna în curent cu ultima modă și tindem mereu spre civilizație; firește, numai în exterior și nicidecum în fond.

La nici un popor nu-i așa de dezvoltat spiritul de imitație ca la al nostru. Iată că cei mari vor să introducă, la noi, oroarul Europei centrale. Cunoscut lucru că la noi răsare soarele cu 44 de minute mai devreme ca la Viena, sau cu aproape două ore ca la Londra. Pentru vară merge acest orar, nu însă și pentru iarnă. Fosta monarhie Austro-Ungară își avea pentru provinciile sale răsăritene un orar de vară — cel al Europei centrale; și alul de iarnă — cel al Europei de răsărit.

Foarte bine, un orar civilizat! Ve întrebăm însă va fi punctualitatea atât de mult legată de orarul zilei? Ori va fi la fel ca până acum? Va fi exactitatea tot atât de orientată? La

noi când se anunță o conferință, la o oră fixă, publicul — dacă vine — vine cu cel puțin o jumătate de oră mai târziu. Același fenomen se observă și la reprezentațiile teatrale. Obiceiul acesta, trist și oriental, îl putem vedea în târgul nostru poate mai mult ca în alte părți. „Punctualitatea” nu este numai politetă Regilor, ci este indispensabilă în viața de toate zilele.

S'a semnalizat de mult că nu avem un orar oficial. Priții aici în Piatra: Ciasul dela turnul catedralei merge altfel decât cel dela gară; iar cel dela teatru — dacă va exista vreodată — va merge și el alturea. Domnul primar Ioaniu ne-a promis că va face ca ceasul dela turnul catedralei să funcționeze electric și-l va putea îndrepta dela biroul său. Până acum nu s'a realizat această strașnică operă de civilizație. Și chiar dacă s'ar face, va fi

nevoit să-l schimbe dimineața după ceasul cutărui funcționar întârziat, iar la amiază după ceasul cutărei doamne ori domnișoare funcționară... grăbită.

Nu mai țărânu nostru își va păstra ceasul său, moștenit din vremuri, cum își păstrează și calendarul. Cocoșii nu vor cânta pentru prima, a doua și a treia oară, după cum vor dicta d-nii dela București. Țărânu — ele mental nostru primordial — va merge pe calea sa dreaptă; și este singura pătură socială în care pervertirea sufletului nu a făcut încă ravagii.

O civilizație numai după formă, fără fond, nu are nici un sens; e un adevărat snobism numai cu părțile sale rele, fiindcă forma se poate pierde ușor acolo unde nu e nici un fond, vorba proverbului românesc:

Pe dinafară trandafir

Pe dinăuntru borș cu știr...

Al. Grigorovici

Salonul oficial al artelor 1931

Succesul unei tinere artiste pietrene

S'a afirmat că arta este o imagine a vieții și nu chiar o bucată din ea. Și aici stă raportul adevărat dintre artă și viață. Să fie, arta, o imagine cât mai evocatoare a vieții. Să fie un peisaj cu să exprime — cum spune Amiel — o stare de suflet, o clipă din curgera involburată ori senină, a vieții. Și aici stă adevăratul talent al interpretului vieții în linii și culori, în lumini și umbre. Un pictor bun trebuie să fie un abil coordonator al mamei cu ochiul, pentru că din această coordonare, va trebui să iasă armonia liniilor, a culorilor, a luminei și a umbrilor. Artistul are a cimenta, în imagini statice, crâmpene dinamice. Și toată valoarea unei opere, toată frumusețea ei în asta stă. Să redea viața, suflul viu, în imagini statice. Statice prin esența lor materială, nu și prin

simbolul lor.

Căci arta are a simboliza. Simbolul este limbajul ei. Și e indiscutabil că fiecare gen artistic are un limbaj caracteristic: Muzica este limba sunetelor. Sculptura este limba formelor dăltuite. Dansul este limba ritmului etc...

Dar să revenim la simbolul artei. Un simbol este o operație curioasă ce are dorul de a îngloba maximum de interpretare cu minimum de limbaj. Simbolul trebuie să sugereze realitatea în bloc, cu toată diversitatea ei și să conțină, lăuntric, un dinamism condensat și o forță de evocare nemăsurată. Cu cât simbolul conține mai multe atribute din acea viață, cu atât arta este mai valoroasă. Adică va reprezenta mai bine viața. Viața, așa cum este ea, cu bucurii și tristeții, cu înfrângeri și biruințe, cu iubire și ură, cu

frumusețe și desgust, cu solidaritate și meschinărie. Viața aceasta multăplă, diversă și inegală, care se scurge în omenire, prin veacuri.

Considerațiile acestea, mă preocupau, mai zilele trecute, când am ieșit din salonul oficial al artelor, deschis de curind la București.

Și poate nu și-ar fi avut rostul în acest foieton de provincie, dacă printre artiștii exponenți nu ar fi gura și o tânără pietreancă.

E domnișoara Ecaterina Capșa (Tucu), cel mai tânăr expozant al salonului, din acest an. Deabia a ajuns în anul VI de belle-arte. Din două tablouri prezintate la concurs i-a fost reținut unul — o natură moartă adorabilă, reprezentând un grup de obiecte de interior.

Domnișoara Capșa, dealtfel, este o artistă dublă: e pictoră și e și sculptoră. În atelierul său, care de fapt nu e un atelier, pentru că nu e nici fix și nici nu e special, ci e oriunde: în sufragerie, în dormitor,

în salon, ori în antreu, am avut ocazia să-i văd și să-i apreciez modestele-i începuturi: Naturi moarte, surprinse în desordinea ritmului vieții interioare, peisagii admirabile, reprezentând colțuri de natură, încercări de capete de studiu, un fragment dintr-o biserică în noaptea învierii, cu lumânările licărind mii, cu milioanele de stele de pe cer, etc... deasemenea, printre sculpturi, am reținut, un minunat cap de studiu, reprezentând o femeie exotică, basorelieful și două halerine.

Privind lucrările domnișoarei Capșa, ai impresia noutății — așa cum se cere în adevărata artă — și impresia tinereții, izbucnind involburată.

Îi așteptăm o expoziție locală, cu multă nerăbdare. Și suntem răutăcioși pe Bucureștii care are acest dar hapsău de a ne răpi dintr-un noi, orice talent și orice spirit ce ne va face deosebă cîntec.

D. C.

Pentru studenți

urmăre din pag. 1-a

mirea lor și a celor care li dau concursul.

Afară de aceasta, o altă chestiune care a intrat acum în preocupările publicului pietrean, în ceea ce privește studenții, este aceea a închirierii în București a unui local pentru un cămin, care să fie întreținut de județ.

Numărul studenților crește pe fiecare an, iar în căminurile statului nu mai sunt locuri. În fața unei asemenea situații toate județele și-au cumpărat, ori și-au închiriat câte un local, unde să-și adăpostească studenții. Singur județul Neamț a rămas în urma tuturor. Și e de mirare căci se știe că e unul din județele bogate ale țării.

Pentru rezolvirea acestei chestiuni au fost convocați luni 6 Aprilie la Prefectura locală șefii autorităților, parlamentare, precum și alți intelectuali ai orașului și cîțiva reprezentanți ai studenției.

În urma discuțiilor avute, s'a hotărât să se facă apel la persoanele proeminente din oraș și județ ca să se adune în una din zile la Prefectură și să se constituie un comitet care să lucreze pentru realizarea acestui scop.

Crederi că la toamna viitoare și județul Neamț nu va fi mai prejos de celelalte 70 județe ale țării, avîndu-și căminul lui.

D. L. Stahiescu

Serbarea sădinei pomilor

S'a făcut la liceul de băieți, Sămbătă 4 Aprilie, în ajunul Floriilor. S'a rezervat o zi și s'a suspendat cursurile anume pentru aceasta, după cum prevede și ordinul Ministerului Instrucțiunii publice.

Dar nu s'a urmărit numai îndeplinirea formală și seacă a unui ordin. S'a pus interes și suflet pentru ca să rămână în sufletul elevilor un exemplu și un îndemn.

Au asistat profesorii școlii, Cercetașii și elevii liceului au plantat în preajma școlii după sfaturile și îndrumarea d-lor agronomi ai Camerei de agricultură, un număr de pomi, de care se va lega o amintire și un interes; căci elevii vor continua îngrijirea și supravegherea lor în fiecare an.

Se cuvin drept mulțumiri conducătorilor (d-lui Ștefan Borș președinte) camerei de agricultură din localitate, care a oferit gratuit pomii răsadii, precum și celorlalți d-ni agronomi care au dat concursul d-lor.

Vorbele spuse convingător, alături cu exemplul și fapta, vor rodi.

Astăzi, mai mult ca oricând, țara are nevoie de fapte și muncă productivă.

N. PASCU

Furt în tren

În trenul de 5 dimineața pe distanța dintre Bacău și orașul nostru s'a operat astăzi un furt asupra d-lui G. Alexandrescu funcționar din Bălți.

În timp ce d-sa obosise, adormise între Roznov și Piatra Neamț i-au luat portmoneul cu bani și toate cădele D-sa a constatat furtul când s'a dat jos din tren.

Doi tineri cari erau în același compartiment cu păgubașul au fost arestați.

Furtul e cam surprinzător întrucât de când cu furtul de 5 milioane nu se auzia de hoți de trenuri pe distanța Bacău-Piatra N.

A apărut o interesantă broșură despre mersul camerei de industrie și comerț pe 1929 Vom reveni într-un număr viitor asupra unora din chestiunile tratate în acea broșură.

CRIZA SOCIALĂ

Socialismul-Marxist

Karl Marx în opera sa principală „Das Kapital” în fața ei fundament al teoriei sale socialiste — lupta de clasă —, lupta dintre buie să se dea între muncitorii manuali și capitalaș. Ca normă generală proclamă: „Capitalul este factorul economic modern”; dar acum el deosebește formele de manifestare ale capitalului, în capital de producție: solul, fabrica, mașinile, în capital de consumație: alimente, sticle și în muncă. Scopul intensificării luptei de clasă este de a deservici chestiunea distribuirii și a muncii, la rădăcinile industriei ca să arate că o parte din muncă condusă cu înțelegere bunăstării marile industrii de la fabrica muncesc din grup producătorii abia existența dreptului la muncă al muncitorului — plus valoarea — într-o mod acceptabil în pungile capitaliștilor industriali. Pe de altă parte progresele tehnice reduc cantitatea necesară de muncă, abundența de brațe de salar și mărește arăta muncitorilor în

rezerva — astăzi șomajul.

Pe lângă acestea mai intervine și desechilibrul între producție și consum și tot în mod larg este conștient. La una bancă, în ajun arătarea de capital, tot în fața lor, ora, marea mulțimi în muncă care exploatată în chip deosebit, apoi poate fi dusă pe calea muncii universale care este ideea socialismului-marxist.

În acest scop, a intensificat ideea de solidaritate a muncitorilor din fabrica, a dezvoltat ideea de cooperativă, se abiazează simțind că cu ideea că după revoluție prepararea va deveni colectivă sub dictatura proletarietului. Iar după o înțelegere depășită a noii ordini sociale, dictatura proletarietului va fi pusă în mișcare mulțimi și în anghia. Teoria aceasta a revoluției Engels în scrierile sale, iar congresul comunist din Bruxelles din 1947 a fixat-o ca deviză socialistă-comunist. Toate fracțiunile socialiste au reformismul și socializismul urmasă această deviză

socială pe baze marxiste.

Manifestul comunist din congresul din Bruxelles 1947 și-a spus: „Proletarii din toate țările uniți-vă”. Strigătul acesta de clasă sub sloganul marxistului a intrat în inimile mulțimii, în timpul războaii mondiale. Soldații care luptau pe toate străzile, armate împingate cu diferite naționalități, agricultori pe munte, alături, lucrători vîguri de la comuna capitală industrială, patru ani de război, de lipsuri, patru ani de viață, gândul mării în fața clipei de viață necesară, toate acestea au pregătit un teren prielnic pentru însemnarea ideilor marxiste.

Acum au lucrat în muncă marea și speculat mizeria războaii și a fost deșus o singură revoluție ca armatele ruse să intre în țările în care belșugul muncii; iar la 7 Noiembrie 1917 s'a înălțat în Rusia dictatura proletarietului.

Prof. M. Gavrilescu

Din activitatea cercetașilor

EXCURSIA DE DUMINICĂ

Ter timpul unei cercetașii din Cohorta locală s'au pregătit prin sedințe instructive săptămânale (1 sau 2 pe săptămână).

Zilele și orele alese pentru această au fost aranjate ca să nu stîngherească pregătirea lecțiilor și programul școlii.

Scopul cercetașii se potrivește cu acel urmări de școală. Dar, mai mult chiar, cercetașii prin deprinderile bune și îndrumarea spre aplicații practice și de fapte vietate individuale și sociale, pe care la urmărește, ajută pregătirea teoretică din școală.

Desigur că pentru aceasta e nevoie de sacrificii de timp și de puteri fizice și sufletești, ceea ce pentru o țară tânără, care a umplu croiește drumul între celelalte, nu va fi niciodată de ajuns.

Neamul nostru n'a fost lipsit de idealități. Sperăm să-i mai găsim pentru îndrumarea tinereții.

Sosirea primăverii este așteptată de cercetași cu nerăbdare. Dragostea de frumusețile naturii și dorința de a-și pune în aplicare cunoștințele căpătate sau spre a căpăta altele prin contractul direct cu natura, îi face nerăbdători.

Duminică trecută, 29 Martie, profitând de o vreme dulce, cercetașii din centrul 1-a a liceului au făcut o frumoasă excursie sub conducerea d-lui profesor N. Pascu și d-lui M. Livezeanu.

N-au mers în automobil, nici cine știe ce distanță. Dar pe unde au trecut n'a rămas un colțor neobservat, necercetat. Și câte poți vedea și învăța primblandu-te

prin împrejurimile noastre de varietate ale orașului nostru! Căci s'a făcut marea emulii și cercetașii nara dat cercetașii naturii s'au îmbinat, s'au completat sau așteptat a fi completate.

Un pod de piatră, operă de artă, o plantă, de brăzi, pășuni care se scing din coasta muntelui în Piatra, poezie de piatră de piatră, sau de lemn un șipol, un țevor bogat cu apă limpede și rece: cunoașterea arborilor, a florilor, apoi drumurile, peteciile. Sunt lucruri mai bune, altele mai rele. Când poate cercetașii pune mâna și drăje. Se naște în sufletul lui dorința de a îndrepta, nu de a distruge avîntul publicul ca și cel particular. Cel puțin nu trece pe lângă ele nepăsător și rece.

Cercetașii au mers de la podul de piatră, pe malul drept al Bistriței în sus, cercetînd, admirînd, studiînd natura, cursul apei, până la podul de lemn de lângă fabrica Davidovici.

Au trecut iar pe malul stîng și s'au opit în lunca Bistriței. Lîngă digul mare de piatră, unde au intrat o masă cu ce au adus de acasă. De la aceasta n'a lipsit mămăliga cu brînză, mămăliga făcută de cercetași îndată pe locul de popas. Întoarcerea spre casă la ora 13 cu indemnul de a-și pregăti bine lecțiile pe a doua zi, căci cercetașii trebuie să fie buni elevi în școală.

Iată cum știu cercetașii să-și petreacă vremea!

Măsurile luate la Administrația Financiară

Ministerul Finanțelor a suprimat acreditările, cu începere de la 1 Aprilie a. c. Criza financiară a fost ameliorată în județul nostru, prin cele două măsuri luate de d-l G. Ciolan, ad-torul financiar al jud. nostru. D-sa a făcut dese vizite în județ, a dat dispoziții percepților să încaseze impozitele de la marii contribuabili și să facă vîrsări zilnice prin grup posibile la ad-tura financiară. Deasemenea a dispus concentrarea percepțiilor pentru vîrsare în zilele de 6, 7 și 8 Aprilie.

Toate organele financiare, au lînut să aibă cît mai strict dispozițiile d-lui Ad-tor I. Ciolan.

Din încasările realizate — realizate în limita omeniei, fără a constrînge și școlile la mezel pe contribuabili — s'au plătit toți funcționarii pe luna Martie și o parte chiar și pe Aprilie, în limita posibilităților.

S'a muncit mult, zilele acestea la Administrație. Dar nimeni

d-lă șef și până la cel d'in urmă funcționar, nu a lipsit de la datoria de a servi marea și nevoiașul public al orașului și al județului.

D-l I. Ciolan, ca și de sărbătorile Crăciunului, s'a dovedit un abil dăruitor de veselie și voie bună în fața funcționarilor nevoiași.

Și încă ceva: Dacă nu mă înșel D-sa este, la noi, cel dintîi care a sugerat ideea unei legi pentru impozitul pe celibatari. Bănuiesc acest lucru, pentru că răsfoind colecția de reviste „Administrația Financiară” găseam în 1929, o serie de articole semnate de d-sa în această ordine de idei.

Aparut No. 2 din „Noua Floare a dăruitorilor” revista Casei Naționale D-l Aurelian Retandiu, profesor, eliberatorul nostru semnează un interesant articol intitulat: „Popoarele și credința religioasă.

Concertul

D-lui George Cioloc

Joi 16 Aprilie, publicul pietrean va avea ocazia să guste puternice emoții artistice cu prilejul cel de la lăudat și virtuosul pianist George Cioloc în sala de concert.

D-l George Cioloc ne este un artist cunoscut de la radio, unde a cântat de multe ori, stîrnind admirație și celor mai sceptici muzicologi.

Elev al d-nei Cionca Pîpos de la Conservatorul din București, d. Cioloc se distinge de timpuriu și termină studiile în

D. GEORGE CIOLAC

fară fiind unul din rîni laureați ai Conservatorului. Continuă apoi la „Ecole Normale supérieures de musique” din Paris, cu marea Alfred Cortot și reușește primul la greul examen al „Licenței”, de concert, între 20 de candidați. Întors în țară, d-sa a continuat asiduă studiile iar după concertul ce l'a dat luna trecută la București, toată presa l'a consacrat ca un mare virtuoz și gînditor din „numărul mic al virtuozilor români”.

În orașul nostru, unde n'avem prilejul de a asculta concerte decât rar de tot — la edițiile anuale — concertul d-lui Cioloc va stîrni admirație unanimă, iar programul copios va fi răsplătit de toți cei care-l vor asculta.

Alături de d-sa va executa, printre altele, „Pastorale și Capricio” de Scarlatti, „Sonata lună” de Beethoven, apoi „Pavillons” de Schuman și o serie de compoziții minunate de Chopin — autorul favorit al d-sale — și „Seguidillas” de Albeniz.

Sperăm că publicul nu-și va da singur un vot de blam și va arăta că și în Piatra-Neamț se găsește amatori de artă pură.

Concertul va avea loc în Sala Liceului obținută prin bunăvoința d-lor Gr. Capșa și P. Popovici care au pus la dispoziție și Pianul Alenului Popular.

EPITROPIA BISERICII „ADMIRAREA MAIEI DOMNULUI” PIATRA-NEAMȚ

Licitație

Se aduce la cunoștință Domnilor Antreprenori că în ziua de 25 Aprilie 1931, ora 10 dim., în localitatea Casei Naționale din Piatra-Neamț, va avea loc licitație publică cu ofertă închisă pentru darea în antrepriză a aprovizionării pe sanitar și a echipamentului pentru darea necesară la construirea cantinelor. Bineînțeles în construcție conform planșelor de detaliu No. 15-22 a dezvoltării estimate și a calculului de sarcini care se pot vedea în fișierele în camera de Epitropiei și în Serviciul Arhitecturii al Primăriei Piatra-Neamț.

Valoarea furniturii și a echipamentului este de 250.000 lei după deviză. Domnii concurenți vor depune odată cu oferta o garanție de 15.000 lei numerar, sau efecte garantate de Stat, care se vor restitui după deschiderea ofertei, rămânînd-se și depunîndu-se la Casa de Depuneri numai garanția ofertei acceptate.

Președ. Ep. C. MATASA
Arhitect, E. F. DROZ

ATENȚIUNE!

S'a redeschis vechitul și cunoscutul Magazin

N. THEODORESCU

STR. AL. C. BUN 31
Magazin cu Coloniale și Delicatese. Diferite băuturi straine și indigene. Vinuri vechi și noi, supă de carne, masă și specialități de Cămin. O. dăbăgi, Pâncu și Nădărești, garantat natural cu un bogat asortiment de aperitive la orice oră. Stoc complet de diferite brînzuri de munte, unt de Dorna, tînoase, untdelemnuri superioare cu lîră și bîdăne, borș de Borzek și alte ape minerale, precum și orice articol pentru St. Sărbători cu prețuri de deshid orice concurență. Onor publicul este rugat al vizita spre convingere.

Cemintine se ține la domiciliu

MIHAI CHELSOI